

Vi maa fortsætte ad den Vej. Mit Partis Ordfører pegede samtidig paa, at man burde ledsage denne Lovgivning med Foranstaltninger, der tilsigtede en Prisregulering for Byggematerialier eller Indførelse af Maksimalpriser paa Byggematerialier. Denne Henstilling er desværre forblevet temmelig upaaagtet, og det er for en stor Del Grunden til de Vanskeligheder, der nu er til Stede for det private Byggeri. Det er ikke, saaledes som Venstres Ordfører syntes at mene, Huslejelovgivningen, der er Skyld i, at private har vanskeligt ved at bygge Huse nu. Nej, det er de opskruede Priser paa Byggematerialierne, Opskrivninger, som for en stor Del har været ganske unødvendige, der forvolder Vanskelighederne. Der burde, som altsaa paapeget her i Tinget for Aar tilbage, ved Siden af Huslejelovgivningen have været gjort et Arbejde, der tog Sigte paa at holde Priserne paa Byggematerialier nede. Straks den højtærede Indenrigsminister fremsatte det første Forslag her i Folketinget, vandt det Tilslutning i Princippet fra alle Partier med Undtagelse af det daværende Højre. Det daværende Højres Ordfører erklærede bestemt, at Højre modsatte sig dette Forslag af principielle Grunde, og tilføjede, at det vilde være mod Højres Ønske, hvis der i det hele taget kom noget ud af Lovforslaget. De øvrige Partier stillede sig imidlertid sympatisk overfor Princippet, de indsaa Nødvendigheden af at gribe ind, kun det daværende Højre gjorde en Undtagelse. Om det daværende Højre, der nu har faaet Navneforandring, staar paa samme Standpunkt endnu, skal jeg ikke kunne sige, det er muligt, at det har opgivet det gamle Standpunkt sammen med det gamle Navn ligesom saa meget andet; det vilde være klogt, om det konservative Folkeparti havde gjort det. Vort Krav om en Huslejelovgivning har Tilslutning i alle Lejre og langt ind i den konservative Vælgerbefolkning, det tør jeg forsikre om. Hvor det drejer sig om de økonomiske Interesser, der udviskes de egentlige Partiinteresser noget. Selve Lovforslaget her er jo et klart Vidnesbyrd derom, idet der bestemmes, at der skal være baade Lejere og Ejere, altsaa modsatte Parter, i Huslejenævne. De økonomiske Interesser udvisker mange Skel. Et æret Medlem af dette Ting, Professor Birck, har offentlig udtalt, at i Lønsspørgsmaal tænker han bolshevikisk, og saaledes gaar det sikkert ogsaa mangan en konservativ Lejer rundt

omkring i Landet med Hensyn til denne Lovgivning.

Jeg skal nævne enkelte af de Ændringer, som her foreslaas foretagne i den gældende Lov. Ændringen om Fremleje vil jeg anse det for aldeles nødvendigt at faa med, og ligeledes vil jeg anse det for aldeles nødvendigt, at Loven kommer til at omfatte Lejemaal om møblerede Lejligheder eller Dele af saadanne og Forhold, hvor man medtager en Del af Kosten for at kunne skruer Huslejen op til mere, end man kunde tænke sig at faa Nævnenes Billigelse af. Denne Ændring maa med, det er et Ønske, der næres omkring i Landet blandt Lejerbefolkningen.

Saa er der de foreslaaede Ændringer vedrørende Reparationer. Dem anser jeg ogsaa for aldeles nødvendige. Man kan ikke, som Venstres Ordfører lod til, gaa ud fra, at Ejerne i egen Interesse vil sørge for, at Lejlighederne holdes godt vedlige og repareres forsvarligt, thi det er jo ikke alle Ejere, der har deres Ejendomme for at beholde dem. Ejendomme er i stor Udstrækning Genstand for Spekulation, og mangfoldige Ejendomme er i Hænderne paa Folk, der slet ikke tænker paa at beholde dem, og som kører med dem saa længe som paa nogen Maade muligt for at spare Penge og i Forventning om, at ved Salget omtrent vil faa lige saa meget for dem, som hvis de var holdte bedre vedlige. Alle disse Forhold maa man regne med. Men Erfaringen viser, at det skorter meget med Hensyn til Istandsættelser under de nuværende Forhold. Der kan paa-vises Eksempler paa, at Lejere, som har faaet Løfte om at faa gjort i Stand, ikke faar repareret, men maa blive boende i Lejligheder, som det er ganske usømmeligt at hyde Mennesker at bo i. Jeg kunde endda ønske at henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i en lille Udvidelse af denne Paragraf. Der er hos Husejerne nogen Tendens til at paalægge Lejerne en kontraktlig Forpligtelse til at vedligeholde Lejligheden. Det kan naturligvis gøres, men naar det gøres for at faa yderligere Indtægt af Lejligheden, efter at Huslejenævnet har fastsat en Pris, bør det ikke kunne finde Sted, uden at Nævnet faar Ret til at sørge for og ogsaa sørger for, at der sker en tilsvarende Nedsættelse i Huslejen.

Ligeledes maa jeg anbefale Ændringerne om Dusører og anden Godtgørelse ved Indgaaelse af Lejemaal eller Fremskaffelse af Lejlighed. Denne Ændring er